

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमहाल्मीकीयरामायणम्

॥ सुन्दरकाण्डम् ॥

द्वात्रिंशः सर्गः

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः
श्रीसीतारामाभ्यां नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ सुन्दरकाण्डम् ॥

द्वात्रिंशः सर्गः

सीताया वितर्कः

ततः शाखान्तरे लीनं दृष्ट्वा चलितमानसा ।
वेष्टितार्जुनवस्त्रं तं विद्युत्सङ्घातपिङ्गलम् ॥ ५.३२.१ ॥

सा ददर्श कपिं तत्र प्रश्रितं प्रियवादिनम् ।
फुल्लाशोकोत्कराभासं तप्तचामीकरेक्षणम् ॥ ५.३२.२ ॥

साथ दृष्ट्वा हरिश्रेष्ठं विनीतवदवस्थितम् ।
मैथिली चिन्तयामास विस्मयं परमं गता ॥ ५.३२.३ ॥

अहो भीममिदं सत्त्वं वानरस्य दुरासदम् ।
दुर्निरीक्ष्यमिदं मत्वा पुनरेव मुमोह सा ॥ ५.३२.४ ॥

विललाप भृशं सीता करुणं भयमोहिता ।
रामरामेति दुःखार्ता लक्ष्मणेति च भामिनी ॥ ५.३२.५ ॥

रुरोद सहसा सीता मन्दमन्दस्वरा सती ।
साथ दृष्ट्वा हरिवरं विनीतवदुपागतम् ।
मैथिली चिन्तयामास स्वप्नोऽयमिति भामिनी ॥ ५.३२.६ ॥

सा वीक्षमाणा पृथुभुञ्जवक्त्रं
शाखामृगेन्द्रस्य यथोक्तकारम् ।
ददर्श पिङ्गप्रवरं महार्हं
वातात्मजं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ॥ ५.३२.७ ॥

सा तं समीक्ष्यैव भृशं विपन्ना
 गतासुकल्पेव बभूव सीता।
 चिरेण संज्ञां प्रतिलभ्य चैवं
 विचिन्तयामास विशालनेत्रा ॥ ५.३२.८ ॥

स्वप्नो मयायं विकृतोऽद्य दृष्टः
 शाखामृगः शास्त्रगणैर्निषिद्धः।
 स्वस्त्यस्तु रामाय सलक्ष्मणाय
 तथा पितुर्मे जनकस्य राज्ञः ॥ ५.३२.९ ॥

स्वप्नो हि नायं नहि मेऽस्ति निद्रा
 शोकेन दुःखेन च पीडितायाः।
 सुखं हि मे नास्ति यतो विहीना
 तेनेन्दुपूर्णप्रतिमाननेन ॥ ५.३२.१० ॥

रामेति रामेति सदैव बुद्ध्या
 विचिन्त्य वाचा ब्रुवती तमेव।
 तस्यानुरूपं च कथां तदर्था-
 मेवं प्रपश्यामि तथा शृणोमि ॥ ५.३२.११ ॥

अहं हि तस्याद्य मनोभवेन
 सम्पीडिता तद्गतसर्वभावा।
 विचिन्तयन्ती सततं तमेव
 तथैव पश्यामि तथा शृणोमि ॥ ५.३२.१२ ॥

मनोरथः स्यादिति चिन्तयामि
 तथापि बुद्ध्यापि वितर्कयामि।
 किं कारणं तस्य हि नास्ति रूपं
 सुव्यक्तरूपश्च वदत्ययं माम् ॥ ५.३२.१३ ॥

नमोऽस्तु वाचस्पतये सवज्जिणे
 स्वयम्भुवे चैव हुताशनाय।

अनेन चोक्तं यदिदं ममाग्रतो

वनौकसा तच्च तथास्तु नान्यथा ॥ ५.३२.१४ ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे द्वात्रिंशः सर्गः ॥